

[Arne Bjerregaard]

område, men det er også et generelt tilbageslag på det samfundsøkonomiske område.

Det er ikke, fordi jeg ikke ønsker, at folk skal have en god bolig. Vel ønsker jeg det. Men samtidig må man gøre folk opmærksom på, at vil man have en god bolig på samfundets regning, må man betale det på andre områder, og det er det, det kniber og har knebet med i samfundsøkonomien at gøre folk opmærksom på. Vi må tage det på en anden måde, hvis man ikke vil betale den pris, det koster.

Ifølge disse lovforslag skal der altså gives tilskud eller med et nyt pænt ord driftssikring, som faktisk får følger mange år frem i tiden. Så kan man spørge: hvorfor skal vi på lejeværdiberegningsområdet kun kigge ét år frem i tiden, når vi på disse områder kigger mange år frem i tiden? 20 år frem i tiden kan disse forslag komme til at virke. Jeg mener, der må være en vis sammenhæng mellem de to boligformer, og jeg går selvfølgelig ud fra, at man kan forhandle herom, så der i alt fald bliver en vis tilnærmelse til harmoni mellem disse to boligformer.

Det undrer mig måske ikke, at Landsbyggefonden nu ikke længere skal skæppe i kassen til boligbyggeriet. Tidligere skulle de give 7 pct., men nu skal det altså være aftrappet helt i 1982. Det er et brud med forliget fra 1974. Det var vores klare målsætning, at de ældre boliger skulle være med til at finansiere de nye, fordi de ældre var forholdsvis billige, de var jo bygget i en periode med bedre finansieringsmuligheder. Der var altså tale om en vis solidaritet over for dem, som skulle ind i de nye boliger. Det tager man væk nu, og staten skal tage hele byrden på sig.

Det kan måske være rimeligt i en given situation, men så vidt jeg skønsmæssigt kan se, sker der dette, at staten forlods ind i enhver lejlighed – selvfølgelig lidt afhængigt af størrelsen – forskudsvis skubber omkring 50.000 kr. Det bliver vel det beløb, og det er jo særdeles mange penge, vi således forlods skal skubbe ind i fremtidens byggeri, for så bagefter gennem boligsikring og eventuelle støtteordninger at subsidiere yderligere. Vi fastlåser os altså med disse forslag til at give større tilskud, og så må vi erkende og forstå, at der går endnu længere tid, før vi kan komme frem til et friere boligmarked, hvor det er markedsprisen, der bestemmer lejen.

Derfor må jeg sige, at dette er et skridt tilbage, og der er kun én ting, der kan indicere, at man gør det. Det er, at det kan have en gavnlig virkning på samfundsøkonomien i øvrigt. Boligpolitisk er det et tilbageskridt.

Derfor ønsker vi i hvert fald ikke – og jeg vil også advare tinget imod det – at opfatte dette som en permanent ordning, som skal fortsætte. I fremtiden, hvor vi håber på mere normaliserede forhold på arbejdsmarkedet, vil den være et handicap for en rolig økonomisk udvikling i samfundet, fordi større subsidier på specielle og specielt dyre områder altid vil have en negativ virkning på en samfundsmæssigt rolig økonomisk udvikling.

Lad mig så endelig sige om andelsboliger – det var den forrige taler også inde på: hvorfor kan man ikke i boligsektoren få andelstanken til at blomstre, til at blive noget væsentligt, hvor fællesskabet kan trives? Jeg synes, man skulle have givet et lidt større incitament til andelsboligtanken. Jeg finder i hvert fald, at der er noget særdeles væsentligt i dette, at man kunne være fælles om at bygge noget op og i fællesskab drive det. Der må kunne gives lidt bedre muligheder for, at disse tanker kan blomstre.

Så er der den private udlejning. 7 pct. af 15. almindelige vurdering fastlåser man også i den private udlejning. Jeg ved ikke, om det nærmer sig konfiskation, det kan man selvfølgelig diskutere. Så er det i strid med grundloven, det er der nogle der vil påstå. Jeg havde hellere set, at man i stedet for at fastfryse til 15. vurdering havde forlangt bedre regnskabsopstillinger, bedre regnskabsregler. Jeg har spurgt boligministeriet flere gange: hvordan kan det være, at vi ikke kan få ordentlige regnskaber frem til lejerne? Hvorfor skal de hånes med opstillinger, som er ganske utydelige, så de ikke kan se, hvad deres leje er ud fra reelle regnskaber? Kunne man ikke lave sanktioner? Jeg vil gerne være med til ordentlige sanktioner imod dem, som ikke vil opstille ordentlige regnskaber for lejerne. Det er ganske urimeligt, at nogle folk ikke skal kunne se, om den leje, de er sat til, er rigtig eller urigtig.

Lad mig så endelig lige til sidst sige om boligsikringen, at vi har ikke kunnet stemme for den tidligere boligsikringslov, ikke fordi vi ikke mener, at der skal gives boligsikring, men fordi man har gjort den pristalsreguleret. Vi har sagt mangfoldige gange: jo flere